

KRONIKA

K ŠEDESÁTINÁM UNIV. PROF. RNDr. ET PhDr. VLADIMÍRA TARDYHO

Dne 18. září 1966 se dožil šedesáti let významný představitel československé psychologie univ. prof. RNDr. et PhDr. Vladimír Tardy. V letech 1924—1928 studoval na přírodovědecké fakultě UK, kde dosáhl aprobační práce pro matematiku a fyziku a v r. 1931 získal doktorát přírodních věd na základě disertační práce »Noetika matematiky«. Ve studiu pokračoval na filosofické fakultě UK, kde se věnoval filosofii a psychologii a studia zakončil v r. 1936 disertační prací »Teleologie lidského chtění«. V letech 1931—1942 vyučoval jako středoškolský profesor a od r. 1933 současně spolupracoval s Ústředním psychotechnickým ústavem československým, pozdějším Ústavem lidské práce a po r. 1945 s Čs. ústavem práce, kde se zabýval psychodiagnostikou a problematikou studentského poradenství.

Od r. 1945 přednášel psychologii, filosofii a sociologii na Vysoké škole politických a hospodářských věd, kde vydal několik skript z přednášených disciplín. V r. 1946 se habilitoval na filosofické fakultě UK prací »Psychologie osobnosti«. Od r. 1947 působil na filosofické a o rok později na pedagogické fakultě v Praze. V r. 1948 byl jmenován řádným profesorem pedagogické fakulty na základě publikací »Psychologie« a »Psychologie osobnosti II«. Po zřízení Vysoké školy pedagogické v Praze působil tu jako profesor a vedoucí katedry psychologie. V letech 1952—1954 byl děkanem Vyšší pedagogické školy. V r. 1959 přešel na filosofickou fakultu UK, kde již od r. 1949 působil jako externí profesor. V r. 1960 byl jmenován vedoucím katedry psychologie na filosofické fakultě UK a tuto funkci zastává dosud.

Profesor Tardy měl vliv na vývoj československé psychologie také mnohými významnými funkcemi jako předseda Psychologické společnosti, člen redakcí časopisů *Sovětská věda (Pedagogika—Psychologie)*, *Pedagogika*, *Československá psychologie*, jejímž je od r. 1965 vedoucím redaktorem, dále jako člen komise pro psychologii a nyní její předseda ve vědeckém kolegiu pedagogiky a psychologie, jehož je místopředsedou, vědecký tajemník Čs. psychologické společnosti aj.

Publikační činnost profesora Tardyho je velmi obsáhlá. Z hlavních děl je třeba vyzvednout kromě disertačních prací a práce habilitační přednášku na amsterodamském filosofickém kongresu v r. 1949 o osobnosti jako jednotě protikladů (*Psychologie*, 6/1949), dále »Fyziologický výklad duševních jevů« (*Čs. logopedie*, Praha 1956), kde uvádí na správnou míru vztah fyziologie k psychologii. Prof. Tardy je prvním naším psychologem, který se obrací proti zjednodušujícím a mnohdy i vulgarizujícím tendencím při aplikaci učení I. P. Pavlova na psychologii. Skriptum »Obecná psychologie« z r. 1957 je vynikající učebnicí psychologie vysokoškolské úrovně. Také skriptum »Psychologie dospívající mládeže« je nejen učebnicí, ale podnětným dílem pro psychology a pedagogy, kteří se důkladněji zabývají výchovnými problémy naší mládeže. Prof. Tardy se zabývá nejen teoretickými problémy obecné psychologie, zejména psychologií osobnosti, ale i dějinami psychologie. Z tohoto oboru uveřejnil v r. 1956 skriptum o dějinách empirické psychologie a v r. 1966 »Dějiny psy-

chologie do vzniku samostatné psychologie«. Zvlášt významné je jeho skriptum »Psychologie osobnosti« (1964), v němž z pozic marxistické psychologie hodnotí s pronikavou kritičností názory a hlediska předních světových psychologů na teorii osobnosti. Řada článků, studií, úvah z filosofie, noetiky, logiky a z psychologie ve vědeckých časopisech a sbornících svědčí o jeho široké a hluboké erudici a o jeho důkladné orientaci po vědních oblastech, které jsou v okruhu jeho zájmů. Bez nadsázky lze říci, že prof. Tardy je jedním z našich nejorientovanějších psychologů. O tom svědčí i jeho oponentské posudky kandidátů psychologických věd a jeho diskusní příspěvky v rozpravách o psychologických problémech.

Vynikající předností prof. Tardyho je jeho způsob vyjadřování, jeho přesná, exaktní formulace myšlenek. V tom je patrný vliv matematického vzdělání. A právě psychologie, která se zmítala v zajetí idealistických koncepcí, subjektivismu a spekulací, potřebuje pracovníky tohoto typu.

Naši pedagogové a psychologové, kteří studovali v posledních dvaceti letech na pražské filosofické fakultě nebo na vysokých školách pedagogického směru, poznali prof. Tardyho jako velmi vzdělaného učitele s rozsáhlými a hlubokými vědomostmi, náročného vůči posluchačům, rigorózního, ale objektivního examinatora, který si je vědom odpovědnosti za úroveň disciplíny, kterou reprezentuje.

Prof. Tardy je nesporně vůdčí osobností v naší psychologii, soustřeďuje se na filosoficko-metodologické otázky marxistické psychologie a svou záslužnou činností ovlivňuje mladší psychologickou generaci, která si jeho pokrokové vědecké práce velmi váží. Tato činnost byla také oceněna tím, že prof. Tardy byl vyznamenán Řádem práce.

Při příležitosti šedesátých narozenin prof. Tardyho přejí mu všichni jeho žáci, všichni čs. psychologové a pedagogové, kteří znají jeho obětavou činnost, hodně svěžesti v další jeho záslužné a vědecky vysoce hodnotné práci.

František Hyhlik